

REMEI ARNAUS MORRAL

Trasbalsats, els dies de fosc;
encesa per dins,
desborden les emocions.
I aquest silenci estrany, tan estrany
per dins i per fora...
I aquest silenci interior:
sec, dur;
un crit interior,
desassossegat esglai
per dins,
la por que sento
de mi mateixa...
La rosego, la trituro,
la queixalo i l'escupo...
i torna dins meu...
Fins que una llum daurada
contrasta
amb la íntima soledat que sento.
I aquesta llum daurada
es presenta davant meu.

Una llum tan bonica, tan clara
que a poc a poc
m'assossega
aquest neguit tan profund...
Em vesteixo amb aquesta llum
tan lluminosa,
amb aquest daurat tan preciós...
I amb aquest vestit daurat
camino de nou
pel camí de l'ànima.
I de cop entenc
que em ve a rescatar
d'un lloc negre, tenebrós
que sense saber com,
l'he cridat jo mateixa
per l'espant
d'aquests dies turbulents...
Estic tan agraïda a la llum daurada
que m'hagi rescatat...
I ara, amb aquesta consciència
començo de nou
a transitar el camí de llum
i de l'amor infinit, pur
i sempre disponible

a l'interior del cor...

Una altra ensenyança
d'aquest camí de vida
i de perdó...

Que l'alegria torni a tocar-me
plenament l'ànima
i l'expansió amorosa
torni a cosir els pedaços
que han quedat fora del cor...

I pugui tornar a respirar
amb serenitat, amb llum
amb pau interior...

Que així sigui,
que així sigui,
que així sigui.

Travessar

aquest desert interior nu,

ben nu...

Apareix de sobte

aquest fil de llum daurada

entre les cortines.

El respiro...

És la llum més elevada

i la seva vibració

em porta a endinsar-me

en la més profunda respiració...

Em calma el desassossec

d'aquests dies tan gelats

que he sentit dins meu.

Una veu s'apropa dins meu:

respira...

respira amb tendresa i amor...

Aquests dies

arriben per respirar

amb tendresa i amor...

I així entro dins el meu silenci

que m'espera

per recordar aquesta llum

aquest amor

aquesta energia...
Per recordar-me
que aquest lloc interior,
tan meu,
és ple d'un amor profund
d'una llum immensa
i d'una energia
que pot ser immensa
si cada dia la convoco...
I així em dic cada dia el mantra:
ets llum...
ets energia...
ets amor...
No ho oblidis mai,
no ho oblidis mai.
I respiro profundament,
delicadament...
La respiració
amb consciència profunda
és el que allibera l'ànima
de la ment incansable
que pretén seduir-me
a cada moment.
Llum daurada,

llum daurada
acompanya'm
en aquest camí
de llum.

Cursos DUODA